

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 1Tdo/15/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 6110011215                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 15.05.2013                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Pavol Toman              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2013:6110011215.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. mája 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému W. Y. , pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. júna 2012, sp. zn. 4 To 41/2012, takto

### rozhodol:

Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. júna 2012, sp. zn. 4 To 41/2012 a v konaní, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

bol p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 285 písm. b/ Tr. zák. v prospech obvineného W. Y..

Toto uznesenie sa zrušuje.

Zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. februára 2012, sp. zn. 6 T 122/2010, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Banská Bystrica sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. februára 2012, sp. zn. 6 T 122/2010, bol obvinený W. Y. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici zo dňa 7. októbra 2010, sp. zn. Kv 76/2008, za obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom

skutkovom základe, že:

dňa 26. novembra 2007 v Banskej Bystrici ako kupujúci - štatutárny orgán obchodnej spoločnosti ROS, s.r.o. so sídlom v Pôtri so spoločnosťou Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s. (ďalej len LSLSP), ako predávajúcim uzatvoril Zmluvu o splátkovom predaji č. 9991986, predmetom ktorej bola linka na výrobu drevenej podlahy, výrobné číslo 05003, rok výroby 2007, s kúpnu cenou vo výške 16 138 323,- Sk (535 394,18 €) s dobou splácania na obdobie 60 mesiacov a v uvedený deň v Banskej Bystrici v LSLSP, a.s. za účelom zabezpečenia pohľadávky vzniknutej zo Zmluvy o splátkovom predaji č. 9991986 uzatvoril Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a mandátnu zmluvu na nehnuteľnosti vedené Správou katastra Veľký Krtíš na LV č. 259, k.ú. Pôtor, a to na parcely CKN 1435/1, 1435/2 a i stavbu súpisné číslo 157 na parcele CKN 1435/1, zapísanú ako dom, ktorých vlastníkom bol W. Y. ako fyzická osoba, k uzatvoreniu predmetnej zmluvy predložil i znalecký posudok znalca Imricha Annuša č. 74/2007 z 8. augusta 2007, ktorému k jeho vypracovaniu predložil LV č. 259, k.ú. Pôtor, a to i napriek tomu, že mal vedomosť, že nehnuteľnosť so súpisným číslom 157 vedená na uvedenom liste vlastníctva je vedená i na liste vlastníctva č. 574, k.ú. Pôtor so súpisným číslom 330-výrobná hala a 331-nadstavba, sklad, a to z toho dôvodu, že dňa 12. februára 1997 sám požiadal Obecný úrad v Pôtri o pridelenie predmetných súpisných čísiel, na podklade čoho došlo k založeniu LV č. 574, k.ú. Pôtor, predložil za účelom vypracovania znaleckého posudku k hodnote identickej nehnuteľnosti, a darovacou zmluvou zo dňa 24. septembra 2008, zavkladovanou do katastra nehnuteľností dňa 25. septembra 2008, ťarchou nezaťažené nehnuteľnosti vedené na LV č. 574, k.ú. Pôtor previedol na Ing. Q. Y., pričom zo Zmluvy o splátkovom predaji č. 9991986 uhradil prvú zvýšenú splátku vo výške 4 748 100,- Sk (157 604,72 €) a prvú riadnu mesačnú splátku vo výške 198 838,- Sk (6 301,47 €) a ďalšiu splátku len vo výške 100 000,- Sk (3 319,39 €), pričom k odovzdaniu a prevzatíu predmetu financovania na základe preberacieho protokolu došlo dňa 20. decembra 2007, čím svojim konaním LSLSP, a.s. spôsobil škodu vo výške 364 202,74 €, nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s. odkázal so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal krajský prokurátor v Banskej Bystrici odvolanie. Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolanie smerovalo, ako i postup konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že odvolanie krajského prokurátora nie je dôvodné.

Odvolací súd nemal pochybnosti o vykonanom dokazovaní súdom prvého stupňa. Nakoľko odvolanie krajského prokurátora smerovalo k posúdeniu subjektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu úverového podvodu, súd sa zamerlal na túto námietku. Odvolací súd pritom poukázal na svoje predchádzajúce uznesenie zo dňa 26. októbra 2011, sp. zn. 4 To 69/11, v ktorom sa zaoberal otázkou absencie subjektívnej stránky daného trestného činu. Súčasne vyjadril názor, že poškodená spoločnosť preberala rizikový úver, a preto si mala dopredu preveriť finančné možnosti žiadateľa.

Vzhľadom na uvedené krajský súd odvolanie krajského prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal generálny prokurátor v zákonnej lehote dovolanie v neprospech obvineného Stanislava Rojika, uplatniac dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., s odôvodnením, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. júna 2012, sp. zn. 4 To 41/2012, a predchádzajúcim rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. februára 2012, sp. zn. 6 T 122/2010, bol porušený zákon v ustanovení § 319 Tr. por., § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a § 285 písm. b/ Tr. zák. v prospech obvineného W. Y. a teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že konajúce súdy sa zásadne neodchýlili od obžaloby, avšak konanie obvineného nesprávne neposúdili ako obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm.

a/ Tr. zák.

Dovolateľ ďalej namietol, že obvinený poškodenej spoločnosti úmyselne zatajil existenciu LV č. 574, preto zodpovední pracovníci LSLSP, a.s. nemali k dispozícii relevantné informácie k objektívnemu posúdeniu žiadosti obvineného o uzatvorenie zmluvy o splátkovom predaji. Tieto skutočnosti neospravedlňuje ani uzatvorenie mandátnej zmluvy. Zároveň nemožno zodpovednosť za absenciu informácií presunúť na znalca vypracúvajúceho znalecký posudok k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na LV č. 259, k.ú. Pôtor.

Podľa dovolateľa úmysel obvineného nesplatiť záväzok vyplýva zo záveru znaleckého posudku hodnotiaceho bonitu spoločnosti ROS, s.r.o., ktorá rovnako ako živnostník W. Y. - P. Y. dlhodobo vykazovala nepriaznivú likviditu. Obvinený si preto v čase uzatvárania zmluvy o splátkovom predaji musel byť vedomý neschopnosti plnenia záväzkov voči poškodenej spoločnosti. Úmyselné konanie obvineného je preukázané aj jeho postojom, keď po žiadosti svedka Ing. W. S. z augusta 2008 o podpísanie nových záložných zmlúv identifikovaných v súlade so skutočným stavom, obvinený previedol nehnuteľnosti nachádzajúce sa na pozemku, ktorý bol predmetom záložného práva, darovacou zmluvou na svoju dcéru Ing. Q. Y. K zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností došlo dňa 25. septembra 2008. Následne Ing. Y. dané nehnuteľnosti dňa 23. decembra 2008 predala G. B..

Nakoľko obvinený Y. zmaril uspokojenie pohľadávky veriteľa - LSLSP, a.s., súd mal jeho konanie kvalifikovať minimálne ako zločin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a/, ods. 5 Tr. zák.

Dovolateľ Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky navrhol, aby podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. júna 2012, sp. zn. 4 To 41/12, bol porušený zákon v ustanoveniach § 319 Tr. por., § 222 ods. 1, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a § 285 písm. b/ Tr. por. v prospech obvineného W. Y.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a tiež predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 28. februára 2012, sp. zn. 6 T 122/2010, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril obvinený, ktorý predovšetkým poukázal na zmätočnosť dovolania. Prokurátor si zamieňal pojmy pôžička, úver, pričom argumentoval naplnením subjektívnej stránky obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 Tr. zák.

Ďalej uviedol, že podstatou obchodnoprávneho vzťahu medzi spoločnosťou ROS, s.r.o. a poškodenou spoločnosťou je splátkový predaj a nie úver. So spoločnosťou LSLSP, a.s. uzatvoril mandátnu zmluvu za účelom obstarania všetkých záležitostí súvisiacich so zmluvou o splátkovom predaji, pričom poškodenej spoločnosti umožnil nakladať so všetkými údajmi a informáciami. Poškodenej spoločnosti nikdy neuvádzal nepravdivé skutočnosti a domnieval sa, že darovacou zmluvou môže previesť predmetné nehnuteľnosti bez ohrozenia záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam.

Obvinený ďalej poukázal na to, že záložná zmluva viažuca sa k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. 259 a č. 574, k.ú. Pôtor bola tretím zabezpečovacím inštitútom. Na zabezpečenie záväzku slúžila predovšetkým výrobná linka na výrobu drevenej podlahy, t. j. predmet splátkového predaja a následne vlastná zmenka vystavená spoločnosťou ROS, s.r.o.

Obvinený vyslovil názor, že neznemožnil, nesťažil, ani nemaril uspokojenie pohľadávky veriteľa, keďže veriteľ, v prípade riadneho nesplnenia pohľadávky, mohol pristúpiť k jej uspokojeniu zo zálohu.

Podľa obvineného súdy nižšieho stupňa vykonali rozsiahle dokazovanie, dostatočne zhodnotili právny stav, ktorého výsledkom bolo oslobodenie obvineného spod obžaloby, preto dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Obhajca obvineného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného vyjadrenia. Zároveň zdôraznil, že v súčasnom štádiu trestného konania nedošlo zo strany obžaloby k inému právnomu názoru. V predmetnej trestnej veci sa jednalo o splátky, nie o úver, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zabezpečovacie právo bolo zabezpečené viacerými okolnosťami.

Dovolaciemu súdu preto navrhol dovolanie generálneho prokurátora zamietnuť.

Obvinený sa stotožnil s návrhom svojho obhajcu.

Zástupkyňa generálnej prokuratúry sa na verejnom zasadnutí taktiež pridržala písomne podaného dovolania a navrhla, aby mu bolo v celom rozsahu vyhovené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), po zistení, že niet žiadneho zákonného dôvodu pre odmietnutie dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky, preskúmal na verejnom zasadnutí (§ 384 ods. 1 Tr. por.) zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo so zameraním sa na dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. uvedené v podanom dovolaní (ktorými je podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd viazaný).

Po splnení prieskumnej povinnosti dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky je čiastočne dôvodné, i keď si dovolacie námietky prokurátora neosvojil v celom rozsahu.

Predovšetkým je potrebné poukázať na určité nezrovnalosti podaného dovolania, keď obžaloba bola podaná pre trestný čin úverového podvodu podľa § 222 Tr. zák., avšak v dovolaní sa okrem tohto trestného činu a trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák. uvádza aj trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. Ide zrejme o omyl pri vyhotovovaní podania.

Dovolací súd považuje za nutné uviesť, že aj podľa jeho názoru konaním obvineného Ing. Y. neboli jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností naplnené zákonné znaky úverového podvodu podľa § 222 Tr. zák., nakoľko v danom prípade chýba subjektívna stránka tohto trestného činu.

Dňa 29. decembra 2003 uzatvorila Všeobecná úverová banka, a.s. so spoločnosťou ROS, spol. s r.o., konajúcou prostredníctvom konateľa W. Y., Zmluvu o úvere č. 59/2003/LC, v znení dodatkov č. 1 a č. 2, na nákup technologickej linky na výrobu drevenej dlažby. Zároveň bola medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s., ako záložným veriteľom a W. Y., P. W. Y., ako záložcom, uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 32/2003/LC, nakoľko obvinený Ručiteľskou listinou č. 17/2003/LC zo dňa 29. decembra 2003 prebral na seba ručenie za včasnú a úplnú zaplatať úveru, vrátane príslušenstva, za dlžníka - spoločnosť ROS, spol. s r.o. Záložné právo sa zriadilo k zastavaným plochám zapísaným na LV č. 259, k. ú. Pôtor, par. č. 1435/1 a 1435/3, k domu zapísanému na LV č. 259, k. ú. Pôtor, par. č. 1435/1, k budove, ako nadstavbe zapísanej na LV č. 574, k. ú. Pôtor, par. č. 1418/36, ako aj k ďalším nadzemným a podzemným stavbám, ktoré sa nezapisujú na LV a nachádzajú sa na uvedených pozemkoch. Dňa 21. marca 2005 bola medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako záložným veriteľom a spoločnosťou ROS, spol. s r.o., ako záložcom, uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k hnuťelnej veci, a to k hnuťelným veciam tam uvedeným.

Všeobecná úverová banka, a.s. zároveň poskytla spoločnosti ROS, spol. s r.o. kontokorentný úver na základe Zmluvy o úvere č. 912/2006/UZ zo dňa 12. apríla 2006, ktorý bol zabezpečený Zmluvou o zriadení záložného práva na hnuťelné veci č. 691/2006/ZZ a Zmluvou o zriadení záložného práva na nehnuteľné veci č. 706/2006/ZZ. Predmetom záložného práva boli stroje a strojové zariadenia pre drevospracujúci priemysel - linka na výrobu drevenej dlažby, nehnuteľnosti zapísané na LV č. 259, k. ú. Pôtor - pozemky par. č. 1435/1 a 1435/3, rodinný dom súp. č. 157 na par. č. 1435/1 a nehnuteľnosti zapísané na LV č. 574, k. ú. Pôtor - budova, ako nadstavba súp. č. 347 na par. č. 1418/36. Súčasne

záložný veriteľ uzavrel so W. Y., P. Y. Ručiteľskú listinu č. 583/2006/RL a so spoločnosťou P. Y., spol. s r.o. Ručiteľskú listinu č. 586/2006/RL.

Z korešpondencie medzi obvineným, ako konateľom spoločnosti ROS, spol. s r.o. a Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vyplýva, že dlžník bol v omeškaní s úhradou splátok z oboch úverov, avšak súčasne banku informoval o svojich úkonoch vedúcich k splneniu záväzkov. Nakoľko dlžník napriek prisľubom a výzvam banky dlhy neuhradil, banka vyzvala obvineného na splnenie ručiteľského záväzku. Za tým účelom obvinený požiadal LSLSP, a.s. o spätný leasing, z ktorého boli záväzky obvineného v celom rozsahu uhradené. Zánik záväzkov preukazuje oznámenie banky zo dňa 7. januára 2008, ktorou spoločnosť ROS, spol. s r.o. informuje o ukončení zmluvného vzťahu z dôvodu splatenia oboch úverov (č. l. 1258 - 1259), ako aj svedecká výpoveď svedka H. S., analytika rizikových pohľadávok VÚB, a.s. (č. l. 1162).

Obvinený mal snahu vyriešiť vzniknutú situáciu a splatiť dlhy vyplývajúce z ručiteľského záväzku. Z uvedeného je preto evidentné, že obvinený nemal v čase poskytnutia úveru Všeobecnou úverovou bankou na nákup technologickej linky na výrobu drevenej dlažby úmysel konať podvodne.

Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že v danej trestnej veci sa nejedná o zmluvu o úvere, ale o zmluvu o splátkovom predaji, na základe ktorej bol obvinenému zo strany poškodeného poskytnutý spätný leasing.

Za účelom získania uvedeného leasingu dal obvinený vypracovať znalecký posudok na stanovenie všeobecnej hodnoty výrobnéj haly s administratívnou budovou P. Y., vedenej pod súp. č. 157 na LV č. 259 s príslušenstvom a pozemkami evidovanými na par. č. 1435/1, 1435/2 a 1435/3 v k. ú. Pôtor, ktoré sú vo vlastníctve obvineného.

Znalec na základe obvineným predložených dokladov - výpis z LV č. 259, kópia mapového listu č. 7 z katastrálnej mapy, geometrický plán vypracovaný X. G., projektová dokumentácia vypracovaná Agrostavom s. p., prehlásenie o roku začatia užívania výrobnéj haly a administratívno - prevádzkovej budovy vedenej pod súp. č. 157 na par. č. 1435/1, zmluva o nájme nebytových priestorov, prehlásenie objednávateľa o predložení všetkých dostupných dokladov a informácii o oceňovanej nehnuteľnosti, vypracoval znalecký posudok č. 74/2007, v ktorom ohodnotil predmetné nehnuteľnosti.

Dňa 26. novembra 2007 uzatvoril poškodený - LSLSP s kupujúcim, spoločnosťou ROS, spol. s r.o., zastúpenou konateľom W. Y., Zmluvu o splátkovom predaji č. 9991986. Predmetom zmluvy sa poškodený zaviazal dodať kupujúcemu linku na výrobu drevenej dlažby a previesť na neho vlastnícke právo k nej. Kupujúci sa zaviazal zaplatiť poškodenému kúpnu cenu rozdelenú do 60 mesačných splátok. Za účelom zabezpečenia pohľadávky bolo v prospech poškodeného Zmluvou o zriadení záložného práva k hnutelným veciam zo dňa 26. novembra 2007 zriadené záložné právo k linke na výrobu drevenej dlažby, ako aj obvineným podpísaná blanco zmenka vystavená poškodeným. Ako podporný zabezpečovací prostriedok bola medzi poškodeným a obvineným uzatvorená Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti, ktorej predmetom zálohu boli nehnuteľnosti vo vlastníctve obvineného nachádzajúce sa v k. ú. Pôtor, zapísané na LV č. 259, a to zastavané plochy a nádvorcia, par. č. 1435/1, 1435/2, 1435/3 a dom, súp. č. 157 na par. č. 1435/1. V rámci zmluvy bola uzatvorená aj Mandátna zmluva, na základe ktorej záložný veriteľ uskutočňoval všetky úkony nevyhnutné k výkonu záložného práva, ako aj právne úkony potrebné na prevod vlastníckeho práva k zálohu na tretiu osobu.

Obvinený prevzal predmet kúpy - linku na výrobu drevenej hmoty na základe protokolu o prevzatí predmetu kúpy dňa 20. decembra 2007.

Na základe splátkového kalendára, ktorý bol súčasťou Zmluvy o splátkovom predaji, obvinený uhradil prvú zvýšenú splátku, prvú riadnu mesačnú splátku ku dňu uzatvorenia zmluvy vo forme započítania vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a obvineným, ďalšie dve riadne splátky a časť následnej splátky. Nakoľko obvinený zostávajúce splátky neuhradil, poškodený ho opakovane bezúspešne vyzýval

na splatenie svojich záväzkov.

Vzhľadom na vzniknutú situáciu potom poškodený dňa 19. augusta 2008 protokolárne zablokoval predmet leasingu. Výrobná linka bola nakoniec speňažená v dražbe za sumu 13 158 eur súdnym exekútorom Mgr. Boľošom, a to na základe zmenkového platobného rozkazu vydaného Okresným súdom Bratislava V dňa 20. februára 2009, č. k. 1 Zm 600/08-51. Zmenkovým platobným rozkazom súd odporcovi v 1. rade - ROS, spol. s r. o. a odporcovi v 2. rade - W. Y. uložil, aby do 3 dní odo dňa doručenia zmenkového platobného rozkazu spoločne a nerozdielne zaplatili navrhovateľovi - Leasing Slovenskej sporiteľne, a.s. zmenkovú sumu 364 202,75 eur spolu so 6%-ným ročným úrokom z uvedenej sumy od 30. októbra 2008 do zaplattenia.

Následne poškodený pristúpil aj k ďalšiemu výkonu záložného práva, kedy zistil, že záloh - rodinný dom, súp. č. 157 na par. č. 1435/1, LV č. 259, k. ú. Pôtor, reálne neexistuje a v predloženom znaleckom posudku boli ocenené iné nehnuteľnosti, a to výrobná hala, súp. č. 330, par. č. 1435/1 a nadstavba, súp. č. 331, par. č. 1435/1 evidované na LV č. 574, k. ú. Pôtor, ktoré boli vo vlastníctve P. Y. W., pričom parcely č. 1435/1 pod stavbami sú evidované na LV č. 259.

Následne dňa 24. septembra 2008 obvinený darovacou zmluvou previedol na svoju dcéru Ing. Q. Y. nehnuteľnosti zapísané na LV č. 574, k. ú. Pôtor, a to výrobnú halu súp. č. 330, par. č. 1435/1, nadstavbu - sklad súp. č. 331, par. č. 1435/1, ako aj všetko príslušenstvo, práva a povinnosti s týmito nehnuteľnosťami spojené.

Ing. Y. potom dňa 23. decembra 2008 na základe kúpnej zmluvy predala darované nehnuteľnosti G. B., rod. X..

Vychádzajúc z uvedených skutočností nemožno jednoznačne konštatovať, že obvinený mal pri uzatváraní zmluvy o splátkovom predaji úmysel konať protiprávne. I keď je pravdou, že znalci pre potreby vypracovania znaleckého posudku neposkytol všetky relevantné dokumenty, v dôsledku čoho poškodený nezriadil záložné právo v potrebnom rozsahu. Neobstojí argument obvineného ohľadne uzatvorenia mandátnej zmluvy s poškodeným, ako ani prenášanie zodpovednosti za vzniknutú situáciu na znalca. Obvinený musel mať vedomosť o existencii LV č. 574, nakoľko nehnuteľnosti na ňom zapísané boli súčasťou záložných práv zriadených už Všeobecnou úverovou bankou k úverovej zmluve a k zmluve o kontokorentnom úvere. Napriek tejto skutočnosti znalci dal k dispozícii len jeden list vlastníctva a to LV č. 259, pričom podľa znalca prehlásil, že predložil všetky dostupné doklady a informácie o oceňovanej nehnuteľnosti (č. l. 375).

V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že chyba nastala aj na strane znalca, ktorý mal taktiež vedomosť o existencii LV č. 574, keďže pre obvineného v minulosti vypracovával viaceré znalecké posudky, ktorých súčasťou boli aj nehnuteľnosti zapísané na uvedenom liste vlastníctva. Napriek týmto poznatkom nezisťoval dôvod absencie LV č. 574, ale samovoľne prispôbil predložené LV č. 259 na skutočný stav, i keď na tomto liste vlastníctva bol zapísaný rodinný dom, pričom predmetom znaleckého posudku a skutočne obhliadanými nehnuteľnosťami boli výrobná hala s administratívnou budovou (nadstavba). Na rozpor medzi predloženou dokumentáciou a skutočným stavom iba upozornil na strane 5 svojho znaleckého posudku.

Rovnako pochybili zodpovední pracovníci poškodenej spoločnosti, ktorí dostatočne podrobne neprešľudovali predložený znalecký posudok a ďalšie dokumenty, ale ako vyplýva z výsluchu svedka Ing. W. S. (č. l. 597), sa sústredili na výšku ohodnotených nehnuteľností, resp. sa spoliehali na stanoviská nižšie postavených pracovníkov (výpoveď svedkyne Ing. U. Y., CSc., č. l. 614).

Napriek pochybeniam rôznych osôb a zabezpečeniu predmetu leasingu viacerými zabezpečovacími prostriedkami, prostredníctvom ktorých bola pohľadávka poškodeného čiastočne uhradená, má dovolací súd v súvislosti s darovaním dotknutých nehnuteľností zapísaných na LV č. 574 pochybnosti, či konanie obvineného Ing. Y. je celkom beztrestné, alebo či nevykazuje zákonné znaky iného trestného činu, a to

poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák. Darovaním výrobnej haly a nadstavby, ako aj predajom ostatných nehnuteľností zapísaných na LV č. 574, dcére obvineného pritom došlo k prechodu vlastníckych práv na inú osobu a k zrušeniu LV č. 574.

Konanie obvineného pod uvedenú právnu kvalifikáciu subsumoval už Okresný súd Banská Bystrica vo svojom prvom rozsudku zo dňa 26. apríla 2011, sp. zn. 6 T 122/2010. Okresný súd vtedy dospel k záveru, že obvinený čiastočne zmaril uspokojenie svojho veriteľa, spoločnosť LSLSP, keď uzatvoril darovaciu zmluvu v prospech svojej dcéry Ing. Q. Y. Takýmto prevodom výrobnej haly a nadstavby odstránil časť svojho majetku, čím spôsobil škodu veľkého rozsahu. Pri zachovaní totožnosti skutku potom okresný súd upravil predmetný skutok oproti obžalobe, uznal obvineného za vinného a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu štyroch rokov.

V dôsledku pochybností dovolacieho súdu, či obvinený nebol oslobodený spod obžaloby predčasne, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu, zrušil a Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

Povinnosťou okresného súdu bude pritom opätovné vykonanie dokazovania so zameraním sa na okolnosť, či konaním obvineného Ing. Y. nedošlo k naplneniu zákonných znakov trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zák., a to najmä vo vzťahu k rozsahu a výške majetku obvineného v čase uzatvorenia darovacej zmluvy, z ktorého by bolo možné splniť záväzky vyplývajúce zo zmluvy o splátkovom predaji.

Pokiaľ ide o samotnú výrobnú linku, zo spisového materiálu vyplýva, že jej hodnota bola vekom a morálnym opotrebovaním znižovaná a jej cena nepostačovala na úhradu dlhu veriteľovi, pričom bola v dražbe predaná dcére obvineného.

V prípade zabezpečenia záväzku voči poškodenému zmenkou, táto skutočnosť by bola významná iba vtedy, ak by obvinený v čase darovania haly a nadstavby disponoval aj iným majetkom, než predmetom prevodu, a to v hodnote, ktorá by zodpovedala, alebo sa aspoň približovala výške dlhu a v takom prípade by prichádzalo do úvahy oslobodenie obvineného v celom rozsahu.

Najvyšší súd považoval dovolanie generálneho prokurátora za čiastočne dôvodné, preto o ňom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.